

190202

Församlingen behöver en Läkare

De synder som förgjorde dem som levde innan floden och i städerna på slätten existerar i dag - inte bara i de hedniska länderna, och inte heller bara bland kristna i allmänhet, utan hos somliga som bekänner sig vänta på Människosonens ankomst. Om Gud visade er dessa synder så som de framstår i Hans ögon, skulle ni fyllas med skam och skräck.

Och vad har skapat detta alarmerande tillstånd? Många som inte är verkligt omvända, har accepterat sanningen teoretiskt. Jag vet vad jag talar om. Det är få som känner verklig sorg över synden, som är djupt och skarpt övertygade om den oomvända naturens fördärv.

Stenhjärtat har inte bytts ut mot ett hjärta av kött. Få vill falla på Klippan och krossas.

Oavsett vem du är eller hur ditt liv har sett ut, kan du bara bli frälst på det sätt som Gud har bestämt. Du måste ångra dig. Du måste falla hjälplös på Klippan, Kristus Jesus. Du måste känna ditt behov av en läkare och av det enda läkemedel som finns mot synd, Kristi blod.

Detta läkemedel kan endast fås genom ånger inför Gud och förtröstan på Herren Jesus Kristus. Här måste arbetet fortfarande börja för många som bekänner sig vara kristna och till och med att vara Kristi tjänare. Ni är självtillräckliga och självupphöjda. Kristus sade: "Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare" till ånger. Kristi blod gagnar bara dem som känner sitt behov av dess renande kraft.

Vilken gränslöst stor kärlek och förnedring, att Kristus ville åta Sig vår försoning, när vi inte kunde göra något anspråk på gudomlig barmhärtighet! Men vår store Läkare kräver villkorslös underkastelse av varje människa. Vi ska aldrig skriva ut medicin mot vår egen sjukdom. Kristus måste helt och hållet styra både vilja och handling.

Många är inte medvetna om sitt tillstånd och den fara de befinner sig i. Och det finns mycket i Kristi verks natur och sätt som är i motsats till varje världslig princip och som strider mot det mänskliga hjärtats stolthet. Jesus kräver att vi fullständigt överlämnar oss i hans händer och litar på hans kärlek och vishet.

Vi kanske smickrar oss själva, som Nikodemus, att vår moraliska karaktär har varit felfri och att vi inte behöver ödmjuka oss inför Gud som den vanliga syndaren. Men vi måste finna oss i att gå in i livet på samma sätt som den största syndaren. Vi måste avsäga oss vår egen rättfärdighet och bönfälla om att Kristi rättfärdighet ska tillräknas oss. Vi måste förlita oss helt på Kristus som vår styrka. Jaget måste dö. Vi måste erkänna att allt som vi har kommer från Guds nåds överflödande rikedomar. Låt oss av hela vårt hjärta säga: "Inte åt oss, HERRE, inte åt oss utan åt ditt namn ge äran, för din nåds och din sannings skull."

(Testimonies for the Church, vol 5, p. 218-219)

Översättning: www.effata.se